

Bilthoven, 17 november 2015

Geachte heer/mevrouw,

Sportgeneeskunde is sinds 1 juli 2014 erkend als medisch specialisme! Het bereiken van deze mijlpaal leidt tot een aantal veranderingen. Voor u als huisarts, maar ook voor uw patiënten. En natuurlijk voor de sportartsen zelf. In deze brief lichten wij toe wat de belangrijkste veranderingen in de praktijk voor u zullen betekenen.

De feiten

Per 1 januari 2016 wordt sportgeneeskundige zorg vergoed uit het basispakket. Patiënten hoeven deze gespecialiseerde zorg dus niet meer zelf te betalen. Daarmee is – zo leert de praktijk – een belangrijke drempel voor een bezoek aan de sportarts geslecht.

Verwijzing huisarts noodzakelijk

Uw rol als poortwachter wordt hierdoor nog belangrijker. Omdat de sportarts vanaf 1 januari 2016 niet langer rechtstreeks toegankelijk is voor patiënten, is een verwijzing van de huisarts noodzakelijk. Alleen met uw verwijzing krijgt de patiënt de kosten voor de sportgeneeskundige zorg vergoed. Dit geldt echter niet voor de sportmedische onderzoeken (keuringen) puur gericht op screening of prestatieverbetering, voorheen in de praktijk ook wel "sportkeuringen" genoemd. Daarvoor kan de sporter rechtstreeks bij de sportarts terecht. Als de kosten niet worden gedekt uit een aanvullende verzekering, moet hij de keuring zelf betalen.

Aanvullende diagnostiek

Een andere belangrijke verandering is dat sportartsen per 1 januari 2016 zélf aanvullende diagnostiek mogen aanvragen. Dat betekent dat patiënten niet meer naar de huisarts terugverwezen hoeven te worden als de sportarts vindt dat er een foto, een MRI enz. moet worden gemaakt.

Meer informatie?

Wilt u meer informatie over de gevolgen van de erkenning van de sportarts als medisch specialist voor patiënten, huisartsen en de sportartsen zelf, dan verwijzen wij u graag naar de achterkant van deze brief of naar www.sportgeneeskunde.com/sportarts-2016. Op deze website vindt u ook meer informatie over het cursusaanbod voor huisartsen.

Met behulp van de bijgesloten poster en flyers kunt u uw patiënten informeren. We hopen dat ze een plaatsje in uw wachtkamer zullen krijgen.

Met vriendelijke groet,
Namens het bestuur van de VSG,

R.J.A. Visser, sportarts
Voorzitter VSG

Wanneer doorverwijzen?

In de volgende gevallen kan doorverwijzing naar de sportarts zinvol of zelfs noodzakelijk zijn:

Patiënten hebben:

- al dan niet langdurige klachten van het bewegingsapparaat (schouder, rug, heup, knie, enkel) in alle leeftijdscategorieën;
- (onbegrepen) klachten tijdens inspanning in de breedste zin van het woord;
- langdurige vermoeidheidsklachten; aanvraag betreft dan inspanningsdiagnostiek
- een oncologische, cardiale of pulmonale voorgeschiedenis en willen/moeten hun conditionele belastbaarheid verbeteren; aanvraag betreft dan inspanningsdiagnostiek t.b.v. revalidatie op maat.
- een inactieve leefstijl, zijn boven de 35 jaar en willen gaan sporten of worden door u geadviseerd om te gaan sporten;
- een door de sportbond verplichte sportkeuring nodig.

Basisverzekering en aanvullende verzekering

Het kerntakenpakket van de sportarts bestaat uit taken die vanuit de basisverzekering worden bekostigd en taken die vanuit de aanvullende verzekeringen of door sporters zelf worden bekostigd.

1. *Blessureconsulten* uitgevoerd door de sportarts worden vergoed vanuit de basisverzekering, een verwijzing van de huisarts is noodzakelijk.
2. *Sportmedische onderzoeken* gericht op beantwoording van een zorgvraag zoals revalidatie bij chronisch zieken of met insteek inspanningsdiagnostiek bij inspanningsgebonden klachten, wordt via de basisverzekering vergoed.

Sportmedische onderzoeken met louter als doel screening of prestatieverbetering uitgevoerd door de sportarts, moeten door de sporters zelf worden betaald of als hij hiervoor aanvullend verzekerd is, via zijn zorgverzekeraar. Hiervoor is een verwijzing van de huisarts niet nodig.

Het specialisme sportgeneeskunde

De expertise van de sportarts kan voor veel patiënten met klachten in relatie tot beweging, van grote waarde zijn. De sportarts heeft de beschikking over een groot diagnostisch arsenaal maar behandelt in principe conservatief. De sportarts heeft bij uitstek kennis van het bewegingsapparaat, lichamelijke inspanning, inspanningsdiagnostiek en –fysiologie .

De sportarts onderscheidt zich door een generalistische aanpak. Tijdens het consult wordt het héle bewegingsapparaat van de patiënt beoordeeld. Naast de functie van spieren, pezen en gewrichten betekent dit ook dat de cardiologische, pulmonologische, neurologische en vasculaire status van patiënt wordt bepaald. Deze worden vervolgens in de context van belasting(sport) en belastbaarheid (co-morbiditeit) van het individu beoordeeld. Ook inactieven met een beweegindicatie, niet-sporters en beginnende sporters zijn dus op hun plaats op het (blessure)sprekkuur van de sportarts.